

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/1614/ /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 63/2011. (III. 16.) számú állásfoglalása megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panaszt a rendőri intézkedés jogalapja (igazoltatás, ruházatátvizsgálás), az előállítás és a kényszerítő eszköz alkalmazása, tekintetében,

e l u t a s í t o m,

míg a rendőri azonosítás, a lakcímkártya elkérése, valamint a panaszjogról való tájékoztatási kötelezettség tekintetében a panasznak

h e l y t a d o k.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos által benyújtott és további három esetben kiegészített panasz az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszbeadvány és annak kiegészítései szerint 2010. október 29-én Mohácson, a Városházán nyilvános testületi ülés volt, amelyen a panaszos mint a Jobbik Magyarországért Mozgalom és Párt önkormányzati képviselője jelent meg egy ismerőssel, aki szintén részt akart venni az ülésen állampolgári jogán túl azért is, mert a sajtó munkatársaként, illetve a panaszos „tanácsadójaként”, segítőjeként jelent meg.

A panaszos és „tanácsadója” együtt érkeztek meg az ülésterembe, jóval a testületi ülés megkezdése előtt. A megérkezést követően szinte azonnal megjelent egy biztonsági őr, aki távozásra szólította fel a panaszos „tanácsadóját” olyan múltbeli indokra hivatkozva, hogy ő régebben már többször zavarta meg a testületi üléseket. A panaszos ismerőse segítségére kelt, közölte a biztonsági őrrel, hogy a nyilvános testületi ülésen bárki részt vehet, továbbá megerősítette azt is, hogy a férfi az ő képviselői munkájának segítőjeként, tanácsadójaként is jelen lehet, ezért ne akadályozza a képviselői munkáját. A biztonsági őr a felvilágosítás ellenére felhívta a rendőrséget, illetve vele egyidejűleg a panaszos „tanácsadója” is telefonos bejelentést tett a rendőrségi ügyeletre, és a rendőrség segítségét kérte, mert a városházán alkotmányos jogaiban akarták korlátozni.

A panaszos a kikerülő r. századosnak azonnal tudomására hozta, hogy ismerőse – állampolgári jogán kívül – az ő szakértőjeként van jelen és kíván részt venni a nyilvános testületi ülésen. Felszólította a rendőrt a törvények betartására és arra, hogy képviselői munkáját ne akadályozzák. Az intézkedést vezető r. százados azt mondta, hogy megérti a panaszos hozzáállását, de Mohács polgármesterétől „azt a tájékoztatást kapták, hogy a szervezeti és működési szabályzat nem ad lehetőséget, hogy ilyen személyek az ülésen részt vegyenek”, ezért a másik személyt ismételten a terem elhagyására szólította fel, melynek a panaszos ismerőse ismételten nem tett eleget. Az intézkedő rendőr továbbra is távozásra akarta rábírní a panaszos ismerőst. Ekkor a panaszos a nála levő műanyag gyorskötözővel csuklójánál fogva ismerőse csuklójához kötözte magát, majd az intézkedő rendőr tudomására hozta, hogy a törvénytörő felszólítás végrehajtása esetén őt is kénytelenek lesznek előállítani. Az intézkedést foganatosító rendőr látva, hogy a panaszos és ismerőse a rendőri felszólításnak nem tesznek eleget, kiment a teremből, majd 5 perc múlva újra megjelent és kérte, hogy a panaszos és ismerőse is adják át igazoltatás céljából a személyi igazolványukat és lakcímkártyájukat, az igazoltatás okát azonban nem jelölte meg. A kért dokumentumokat mindketten átadták, amelyek kikerültek látókörükből, mert a rendőr kivitte azokat a folyosóra.

Később ismét megjelentek a rendőrök a teremben, akkor már a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjével, aki a panaszost és ismerőst is távozásra szólította fel, majd – miután ők közölték, hogy törvényesen tartózkodnak a teremben – a rendőrkapitány utasítást adott a rendőröknek az előállításukra.

A panaszost és ismerőst kikísérték az épület folyosójára, ahol a r. százados késsel szétvágtatta a panaszos és társa kezét összekötő műanyag gyorskötözőt úgy, hogy közben a kést – a panaszos állítása szerint – beleszurta a kezébe. A panaszos erről láttelepet is vetetett. Ezt követően mindkettőjüket megbilincseltek és a Mohácsi Rendőrkapitányságra előállították. Sérelmezte, hogy a bilincselés indokát nem közölték velük, illetve nem is értette, hogy miért bilincseltek meg újra őket, amikor már korábban össze voltak bilincselve gyorskötözővel, és nem álltak ellen az előállításnak. A panaszos szerint előállításuk időtartama 4 óra volt, amely idő alatt mindvégig bilincsből kellett várakozniuk.

A panaszost a panaszjog lehetőségéről a rendőrkapitányság épületében oly módon tájékoztatták, hogy a kezébe adtak egy arról szóló dokumentumot, rajta több szervezet

nevével, amelyekhez panasszal fordulhat. A rendőrségen nyilatkozták a panaszost, hogy kíván-e hozzátartozót vagy más személyt értesíteni, és a rendőrség a nyilatkozat alapján értesítette is a megjelölt személyt.

A panaszos az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót megkapta.

A panaszos kérte a Panasztestületet, hogy a rendőri jelentések mellett a telefonos bejelentések hangfelvételét, illetőleg a rendőrségi EDR rádióforgalmazás felvételeit szerezze be az állásfoglalás kialakítása érdekében. A panaszos továbbá megjelölt két személyt, akik igazolni tudják azt, hogy „semmilyen olyan magatartást nem tett, ami rendőri intézkedésre adhatott volna okot”.

A panaszos a Panasztestület részére megküldött egy videofelvételt tartalmazó CD lemezt, mely a Mohácsi Városi Televízió adását tartalmazta, mely felvételtől véleménye szerint, azért maradt ki a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés, hogy a nyilvánosság ne ismerhesse meg a valóságot. A kihagyott felvétel bizonyította volna, hogy a panaszos semmilyen okot nem adott a rendőri intézkedésre, illetve leleplezte volna azt is, hogy a polgármester hogyan viselkedett, és őt miképpen leplezte le a jobbikos képviselő.

Polgár Károly megküldte továbbá a rendőri intézkedés során a „tanácsadója” által diktafonnal készített hangfelvételt is (http://www.mohacsivalosag.hu/sites/default/files/2010_10_29.mp3), ami azt követően tartalmazza az eseményeket, amikor a biztonsági őr fellépett velük szemben és mindketten felhívták a rendőrséget. A felvételhez – amelynek minősége miatt nem minden érthető – a panaszos magyarázatot is csatolt.

„Ezt követően hallható, hogy megjelenik a rendőr a helyszínen, aki köszön, és azt mondja a panaszosnak, hogy a „tanácsadójával” szeretne beszélni. A panaszos közli a rendőrrel, hogy az ismerőse a szakértője, és ha bármi történik vele, akadályozhatják a képviselői munkáját. Felszólítja a rendőrt, hogy ne kövessenek el törvénysértést. Az intézkedő rendőr válaszában közölte a panaszossal, hogy: „én megértem az ön hozzáállását. Azt a tájékoztatást kaptam polgármester úrtól, hogy a szervezeti és működési szabályzat nem tesz lehetőséget arra, hogy ilyen személyek az ülésen részt vegyenek.” Ezt követően az intézkedő rendőr többször felszólította a panaszos tanácsadóját, hogy hagyja el az üléstermet, mely felszólításnak ismerőse nem tett eleget. Ezt követően hallható, hogy a rendőr felszólítja, illetve tájékoztatja a panaszos tanácsadóját, hogy szabálysértés – rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés – továbbfolytatása miatt elő fogja állítani a Mohácsi Rendőrkapitányságra. Eközben a panaszos és a tanácsadója gyorskötöző bilincsel egymáshoz bilincseltek magukat oly módon, hogy a panaszos bal keze és a tanácsadója jobb keze került összekötésre. A rendőr közölte, hogy az intézkedést végre fogja hajtani, és megkéri, hogy vegyék le a bilincset a kezükről, amivel összeláncolták egymást. A panaszos a felszólításnak nem tett eleget, ekkor rendőr megkérte mindkettőjüket, hogy fáradjanak ki a teremből. Később ismét az intézkedő rendőr hangját lehet hallani, amint megkéri a panaszost és társát, hogy fáradjanak ki az épület elé, vagy az ajtó elé, vagy a terem elé, és igazoltatás végett adják át személyi igazolványukat és lakcímkártyájukat.”

A panaszos a Panasztestület rendelkezésére bocsátotta továbbá a Mohács Város Kórháza által kiadott kórlapot, amely szerint a rendőrök azért kísérték át a Sürgősségi Baleseti Osztályra, mivel az „önkormányzati testületi ülésen a rendőrök a kezén levő kötés levágásakor bal kezét megszürték, illetve felidegesítette magát, és tompa, nyomó mellkasi fájdalmat érzett.” A felvételi diagnózisok között az ellátó orvos feltüntette a hipertónia mellett a korábbi szívizom elhalást is. A kórlap tanúsága szerint a panaszos bal kezének hüvelyk és mutató ujj közötti régiójában, középen, a tenyéri-kézháti áthajlásban felületes, 3 mm-es, a bőrön éppen áthatoló, szúrt sérülést tapasztalt az orvos, mely mozgáskieséssel nem járt. A panaszos sebét ellátták, az orvosi vélemény szerint a sérülés 8 napon belül gyógyuló.

Panaszos a rendőri intézkedések miatt 2010. november 6-án, elektronikus úton a Panasztestülethez előterjesztett és 2010. november 30-án aláírásával megerősített a beadványában – összegezve a fent leírtakat – az alábbiakat sérelmezi:

- 1.) a rendőr az intézkedés megkezdése előtt nem igazolta magát, nem mutatkozott be;
- 2.) a panaszjogáról csak a rendőrség épületében tájékoztatták először;
- 3.) lakcímkártyáját jogtalanul kérték el;
- 4.) a rendőr az intézkedés okát és célját nem közölte;
- 5.) a panaszos az előállítását és a bilincs használatát jogszerűtlennek ítélte meg;
- 6.) a rendőr az intézkedés során a gyorskötöző levágásakor megsértette a kezét;

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi rendőrségi dokumentumok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

1.) A Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjének 2010. december 8-án kelt 02030/105/29/2010.P. számú tájékoztató levele a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője részére a panaszolt intézkedésekről.

A panaszossal szembeni rendőri intézkedés indokaként és céljaként a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője az alábbiakat közölte.

2010. október 29-én 08 óra 20 perckor a Mohács Város Képviselő-testületének ülésén biztonsági őri feladatokat ellátó férfi bejelentést tett a Mohácsi Rendőrkapitányság ügyeletére arról, hogy a panaszos „sem az ülés vezetésére feljogosított polgármester utasítására, sem pedig a biztosítási feladatot ellátó teremőrök felszólítására” nem hajlandó elhagyni a testületi üléstermet, „rendzavaró magatartást tanúsít”. Ezzel párhuzamosan, 08 óra 22 perckor a panaszos is bejelentést tett a kapitányság ügyeletén, hogy a testületi ülésen a képviselői munkáját nem tudja zavartalanul ellátni, ezért kéri a rendőrség intézkedését. E két bejelentés mellett Mohács polgármestere felhívta a rendőrkapitányság vezetőjét az általa használt szolgálati mobiltelefonján és közölte, hogy „a képviselő-testületi ülés zavartalan lebonyolítását nem tudja biztosítani, így a testület nem képes ellátni a törvényből adódó feladatait”, illetve „a rend helyreállítása érdekében kéri a rendőrség intézkedését”.

A rendőri intézkedés indoka tehát a három, egymástól független bejelentés volt, miszerint „a testületi ülés zavartalan lebonyolítása rendzavaró magatartások miatt akadályba ütközik, és a rendzavarás megszüntetésére az ülés vezetésére, így a rend fenntartására feljogosított polgármester nem rendelkezik eszközökkel”. Az intézkedés céljaként, „a rend helyreállítása” jelölte meg, vagyis „a testület képes legyen zavartalanul ellátni az Alkotmányból és az Önkormányzati törvényből adódó feladatait”.

Az intézkedés ténybeli indokaként a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy az említett telefonon tett bejelentések alapján, „figyelemmel a bejelentett cselekmény közérdeklődésre számot tartó voltára, valamint arra a tényre, hogy a bejelentés alapján a fennálló jogi helyzet nagyobb szakértelmet igényel”, a kapitányságvezető a rendőrfőkapitánynak kívülről utasítást adott a r. százados alosztályvezetőnek, hogy „tájékoztadjon a helyszínen és vezesse le a szükséges intézkedést”. A r. százados a napszaknak megfelelő köszönést követően kezdte meg az általa korábban név szerint ismert személyekkel szemben az intézkedést. A rendőr az intézkedés során közölte annak célját, vagyis a panaszos „tanácsadójának” elmondta, hogy „a polgármester nyilatkozata szerint zavarja a képviselő-testület ülését és ezért megkérte az intézkedés alá vont személyt a terem elhagyására”. A r. százados „az intézkedést határozott, emelt hangnemben, de nem kiabálva hajtotta végre, tekintettel arra, hogy az intézkedés alá

vont személy folyamatosan a szavába vágott”. Ismerőse a többszöri rendőri felszólításnak sem tett eleget.

Az eljárás ezen szakaszába, vagyis a „tanácsadójával” szembeni rendőri intézkedésbe avatkozott be a panaszos, aki közölte, hogy ő a Jobbik Magyarországért Mozgalom és Párt mohácsi szervezetének elnöke, a párt önkormányzati képviselője. Kijelentette, hogy a férfi az ő „tanácsadójaként” van jelen a testületi ülésen.

Az ülést vezető polgármester az intézkedő rendőrrel egyértelműen közölte, hogy ezt „Mohács Város önkormányzatának SZMSZ-e nem teszi lehetővé”, és ismételt felkérte a rendőröket az intézkedés befejezésére, ezért a r. százados az intézkedés folytatásáról döntött.

A kapitányságvezető véleménye szerint, miután kétségtelenné vált az intézkedés alá vont személy, illetve az akkor **még intézkedés alá nem vont, de jelen lévő panaszos számára**, hogy az intézkedés alá vont személyt a rendzavarás megszüntetése érdekében a teremből el fogják távolítani, a panaszos egy műanyag gyorskötözővel összekötötte csuklóját az intézkedés alá vont személy csuklójával. Mindkét személy már a tanácsterembe történő megjelenésekor gyorskötözőt tartott magánál, ezért vélhetően tudatosan készült az ülés ilyen módon történő megzavarására.

Tekintettel a panaszos képviselői jogállására, a rendkívüli esemény miatt a r. százados telefonon azonnal jelentést tett a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője részére, aki személyesen jelent meg a helyszínen és átvette az intézkedést.

Az intézkedés megkezdésekor a kapitányságvezető meghallgatta a polgármestert, aki elmondta, hogy már a testületi ülés megkezdése előtt részére több képviselő jelezte, hogy a panaszos társának magatartása miatt nem képes képviselői munkáját zavartalanul ellátni. A panaszos társa – a polgármester és a kapitányságvezető által szóban meghallgatott képviselők nyilatkozata alapján – „»mocskolódó« szórólapokat helyezett el a képviselők asztalán, egyik képviselő lelkiismeretére tett megjegyzéseket”. A polgármester a kapitányságvezető kérdésére egyértelműen kijelentette, hogy a panaszos „tanácsadójának” magatartása „olyan mértékben zavarja a Testület működését, hogy képtelenek a munkájukat ellátni”, és mivel neki „egyéb eszköze a rend helyreállítására nincs, a rendőrség intézkedését kérte.”

A polgármester elmondta azt is, hogy az intézkedés hiányában – különös tekintettel arra, hogy a panaszos és társa is szándékosan készült a testületi ülés ilyen módon történő megzavarására, egyértelmű provokációt követtek el, mivel mindkettőjük gyorskötözővel jelent meg az ülésen – nem tartja kizártnak, hogy a későbbi testületi ülések lebonyolítása is ellehetetlenül.

A rendőrkapitánynak az volt az álláspontja, hogy ha „az ülés vezetésére feljogosított polgármester úgy ítéli meg, hogy a panaszos „tanácsadója” a teremben rendzavaró magatartást tanúsított, és emiatt a polgármester rendőri segítséget kér – hiszen kimerítve a jogszabályokból adódó lehetőségeit, nem képes a képviselő-testület ülésének zavartalan lebonyolítására – a rendőrségnek nincs lehetősége mérlegelni a rendzavarás mértékét vagy súlyát.

A rendőri intézkedéshez köthető mérlegelés során különös súllyal került latba az a körülmény, hogy a panaszos a Jobbik Magyarországért Mozgalom és Párt helyi elnökeként a képviselő-testület tagja, és e sajátos jogállásából adódóan a kapitányságvezető törekedett arra, hogy elkerülje a személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedés elrendelését.

Mérlegelnie kellett ugyanakkor a kapitányságvezetőnek azt is, hogy a panaszos jogszerű eljárásában akadályozta, egész magatartása arra irányult, hogy a panaszos „tanácsadójával” szemben megkezdett intézkedést ne tudja befejezni, attól elálljon. Ennek érdekében a panaszos azt is kijelentette, hogy kapitányként ez volt az utolsó intézkedése. **Miután a panaszos tevőlegesen lépett fel annak érdekében, hogy az intézkedés sikerét meghiúsítsa – hiszen magát a társához kötözte – a kapitányságvezetőnek az intézkedést ki kellett terjesztenie rá is.**

Mindkettőjüket felszólította, hogy a műanyag gyorskötözőt oldják ki, és a panaszos társa hagyja el a termet. A rendőrökkel való együttműködéstől mindketten kategorikusan elzárkóztak, az intézkedés során folyamatosan a kapitányságvezető szavába vágtak. Mindkettőjüket ismételten felszólította rendzavaró magatartásuk megszüntetésére, a gyorskötöző eloldására és közölte, hogy magatartásukkal megvalósítják az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 40/A. §-ának (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés törvényi tényállását. Tájékoztatta az intézkedés alá vont személyeket, hogy amennyiben a szabálysértést a felszólítása ellenére továbbfolytatják, az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján az előállításukról fog intézkedni. Az ismételt felszólításra mindkét személy úgy nyilatkozott, hogy nem hajlandóak alávetni magukat a rendőri intézkedésnek, nem oldják el a kötözőt, és a panaszos nem távozik a teremből.

A rendőrkapitány ezen körülmények miatt döntött mindkét személy előállításáról, melyet közölt velük, majd utasította az alosztályvezetőt, hogy a gyorskötözőt vágja el és a két személyt a Mohácsi Rendőrkapitányságra állítsa elő. Minthogy az intézkedés alá vont személyek nem voltak hajlandóak eleget tenni a terem elhagyására történő felszólításnak, sőt a gyorskötöző elvágását akadályozva szorosán egymás mellé álltak, az Rtv. 47. §-a alapján mindkét személlyel szemben testi kényszer alkalmaztak. Ennek keretében a r. százados egy nála lévő késsel a műanyag gyorskötözőt szétvágta, majd az ellenszegülés megtörése érdekében mindkét intézkedés alá vont személlyel szemben az Rtv. 48. §-ának d) pontja alapján bilincset alkalmaztak. A bilincselés a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 60. § (4) bekezdés b) pontja alapján előre testhelyzetben történt. Az intézkedés alá vont személyekkel szemben – az előállításukat megelőzően – az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése alapján ruházatátvizsgálat hajtottak végre.

A panaszossal szemben a bilincselés 2010. október 29-én 09 óra 20 perctől 13 óra 10 percig tartott, ami nyilatkozata szerint nem okozott sérülést, előállítása pedig 08 óra 40 perctől 13 óra 10 percig tartott. A panaszos az intézkedéssel szemben panasszal élt, melynek során előadta, hogy a műanyag gyorskötöző levágása során sérülést szenvedett. Emiatt azonnal intézkedtek a panaszos egészségügyi ellátására. A Mohácsi Városi Kórház vizsgálata szerint a panaszos „bal kezén a hüvelyk- és mutatóujj közötti területen, felületes, 3 mm-e, a bőrön éppen áthatoló szúrt sérülés látható”. A panaszos a kórházban már „tompá, nyomó mellkasi fájdalmat” is érzett, ami miatt további vizsgálatokat végeztek, de az negatív eredménnyel járt.

A kapitányságvezető a fent hivatkozott szabálysértés elkövetése miatt szabálysértési feljelentést tett, figyelemmel azonban arra, hogy az intézkedést maga foganatosította és kapitányságvezetőként ő a szabálysértési hatóság vezetője is, a Mohácsi Rendőrkapitányság részéről elfogultságot jelentett be. A Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a Szigetvári Rendőrkapitányságot jelölte ki a szabálysértési eljárás lefolytatására.

2.) A panaszossal szemben intézkedő r. százados alosztályvezető a Szabs. r. 40/A. §-ának (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetésének alapos gyanúja miatti feljelentés.

3.) Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés.

4.) A panaszossal szemben intézkedő r. százados alosztályvezető jelentése a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője felé a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedésről, mely az alábbi releváns adatokat tartalmazza.

2010. október 29-én 08 óra 20 perckor a biztonsági szolgálat alkalmazottja telefonon bejelentést tett a Mohácsi Rendőrkapitányság ügyeletére, mert a panaszos „tanácsadóját” el

kívánták távolítani a Városháza tanácsterméből, aki azonban ellenállt az intézkedésnek. A panaszos 08 óra 22 perckor szintén telefonon tett bejelentést az ügyeletre, és elmondta, hogy képviselői munkájában akadályozzák.

A r. százados 08 óra 35 perckor megjelent a járőrszolgálattal (egy r. törzsőrmesterrel és egy r. őrmesterrel) és egy r. hallgatóval a Városházán, ahol tájékozódott a történekről, melynek során beszélt a polgármesterrel, aki elmondta, hogy a tanácsteremben megjelent a panaszos és „tanácsadója”. A panaszos elmondása szerint ismerőse az ő szakértőjeként vesz részt a testületi ülésen. A polgármester a r. századosnak elmondta, hogy az önkormányzat szervezeti és működési szabályzata erre nem ad lehetőséget és megkérte a panaszos ismerősét, hogy távozzon a teremből. A férfi annak nem tett eleget, sem a polgármester, sem a jelenlévő biztonsági őrök felszólítására. Ezt követően történtek a bejelentések.

A polgármester tájékoztatását követően a r. százados megjelent a tanácsteremben. Az ott történeket a jelentés a szabálysértési feljelentésben írtakkal azonos módon tartalmazta. A történekről telefonon értesítette a rendőrkapitányság vezetőjét, aki igazoltatásra, tanúkutatásra adott utasítást, aminek a jelen levő rendőrök eleget tettek. Az intézkedés megkezdését követően kb. 40 perc múlva megjelent a kapitányságvezető, aki a további intézkedést átvette. Ezt követően a panaszost és társát előzetes figyelmeztetés után testi kényszerrel kivezették a tanácsterem elé, ahol további testi kényszer alkalmazásával a r. százados a műanyagkötözőt levágta, és ezzel elválasztotta őket egymástól. Ezután a két személyt megbilincseltek, ruházatukat átvizsgálták, majd előállították a Mohácsi Rendőrkapitányságra.

A személyes szabadságot korlátozó intézkedés során a rendőrök megkezdtek a szükséges nyomtatványok kitöltését, az előállításról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés megírását. A panaszos írásban megkapta a jogokról és köteleességekről szóló tájékoztatót, majd megjelölte azt a személyt, akit értesíteni kívánt. Az értesítésről a r. százados személyesen intézkedett, az arról szóló értesítést kitöltötték.

A panaszos kb. egy órával az előállítását követően jelezte a r. századosnak, hogy sérülése keletkezett. Megmutatta bal kezének tenyerét, ahol a hüvelyk- és mutatóujja közötti területen egy hámsérülést lehetett látni. Az alosztályvezető kérdésére, hogy azt mikor szerezte, az volt a válasza, hogy a rendőr szúrta meg, amikor elvágta a kötöző zsinórt. A r. százados intézkedett az orvosi vizsgálatról, amelynek során a képviselőnek további panaszai is voltak, mellkasi fájdalokra panaszkodott. Az elkészült kórlap alapján a vizsgálatot végző orvos 8 napon belül gyógyuló szúrt sérülést állapított meg. A további panaszokkal kapcsolatban akut szív táji megbetegedés nem volt igazolható. A r. százados a kötözőzsinórokat saját késével vágta el úgy, hogy közben a többi rendőr fogta a panaszos és a képviselő kezét a csuklójuknál. A rendőr százados a kés élét maga felé fordítva a csuklókon lévő kötözőt összefogó közös kötözőt egy határozott lefelé, – saját irányába – történő húzó mozdulattal vágta el. Eközben senkinek nem okozott sérülést.

A panaszost az orvosi vizsgálatot követően visszazállították a Mohácsi Rendőrkapitányságra, majd 13 óra 10 perckor szabadon bocsátották. A panaszos az intézkedéssel szemben panaszt jelentett be.

5.) A Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője a panaszossal és „tanácsadójával” szembeni rendőri intézkedésről jelentést tett a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője felé.

6.) A panaszossal szemben intézkedő r. százados alosztályvezető a Panasztestület felvilágosítás-kérésére kiegészítő jelentést készített, amely az alábbi adatokat tartalmazza.

A panaszossal és „tanácsadójával” szembeni intézkedést a r. százados kezdte meg oly módon, hogy a teremben eléjük állt, és a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdésének megfelelően fellépett: tisztelgett, köszönt, és mivel mindkettőjük neve ismert volt számára,

ezért nevükön szólította őket. A rendőr közölte a panaszos „tanácsadójával”, hogy mi az intézkedés oka: az „általánosan elkövetett rendzavarás miatt” jelent meg, és célja, hogy „a testületi ülés zavartalanul folytatódjon”, ezért megkérte őt, hogy távozzon. A r. százados hangneme – véleménye szerint – kulturált volt, de határozottan kellett fellépnie, mert a panaszos és társa is folyamatosan a szavába vágott. A rendőrnek a terem elhagyására történő többszöri felszólítása eredménytelen maradt. A panaszos „tanácsadója” válaszként a panaszos háta mögül, annak válla felett „arrogáns hangnemben” felszólította a rendőröket, hogy hagyják el a termet. A panaszos az intézkedés megkezdésekor közölte a r. századossal, hogy ismerőse az ő segítőjeként, szakértőként vesz részt az ülésen. A panaszos „tanácsadója” szintén közölte, hogy a sajtó képviselőjeként vesz részt az ülésen. A fentiek igazolására semmilyen dokumentumot nem nyújtottak át a rendőr részére.

A r. százados az intézkedés megkezdése előtt tájékozódott, amelynek során szóban meghallgatta a polgármestert, aki az irodájában tartózkodott. Elmondta, hogy a panaszos tájékoztatta őt arról, hogy az ismerőse az ő szakértője, és ebben a minőségében vesz részt az ülésen. A polgármester elmondta, hogy az önkormányzat SZMSZ-e ezt nem teszi lehetővé.

A panaszost és társát csak a terem elhagyására történő felszólítást követően igazoltatták, mert az intézkedés megkezdésekor az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatási ok nem állt fenn. A későbbi igazoltatásra a Szabs. r. 40/A. §-ának (1) bekezdése szerinti szabálysértés elkövetésének alapos gyanúja miatt került sor. A kiegészítő jelentés ezt követően csak a panaszos „tanácsadójával” kapcsolatosan tartalmaz információt arra nézve, hogy őt felszólították személyi igazolványának átadására, melynek eleget tett. Mivel a szabálysértési eljáráshoz szükséges volt, ezért RK lapon rögzítették személyazonosító adatait, valamint lakcímét. Az igazoltatás során a személyazonosító igazolványban szereplő adatokat az ügyeleten keresztül rádióforgalmazással egyeztetették. Ennek során a prioritást végző rendőr – azért, hogy illetéktelenek ne hallhassák az adatokat – a személyazonosító igazolványt kivitte a teremből, és annak bejárata előtt, a folyosón egyeztetett. A panaszos – mivel a tanácssterem ajtaja eközben nyitva volt, és ő ahhoz közel állt – ráláthatott a prioritást végző rendőrré. Amikor a polgármester megjelent a teremben, sem a r. százados, sem pedig a többi rendőr nem tartózkodtak bent, kint álltak a terem előtt, a folyosón. A bent történetekből nem szereztek tudomást, a polgármester akkor nem kért rendőri intézkedést.

7.) A panaszolt intézkedés napján készült ügyeleti hanganyag visszahallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

2010. október 29-én 08 óra 15 perc és 08 óra 30 perc közötti időszakban 3 ügyeleti telefonbeszélgetést rögzítettek.

Az első hanganyag (8:17:23) szerint a biztonsági őr hívja az ügyeletet, és azt mondja, hogy az önkormányzathoz szeretne rendőrt hívni, mert ismerőse a kérésükre nem hajlandó végrehajtani a terem elhagyását. Az ügyeletes azt mondja, hogy menni fognak a rendőrök, kb. 5-10 perc múlva ott lesznek.

A második hanganyag (8:18:53) szerint a panaszos „tanácsadója” bejelentést szeretne tenni, hogy zaklatják őt „bizonyos emberek” a városházán. Szeretné kihívni a rendőrséget, hogy „állítsák le őket”, mert alkotmányos jogában próbálják korlátozni. Adja a panaszost, aki kéri, hogy küldjenek rendőrt, mert akadályozzák a képviselői munkáját. Szakértőjét nem engedik, nem akarják beengedni az ülésre. Az ügyeletes közli, hogy fognak menni a rendőrök, amit már elmondott a másik fél képviselőjének is, de egy kicsit várni kell.

A harmadik hanganyag (8:26:20) szerint az ügyeletes szól a rendőrkapitánynak, hogy van két bejelentése. A rendőrkapitány utasítja, hogy küldje a járőrt az épülethez. Az ügyeletes közli, hogy egy személlyel kapcsolatos a bejelentés, mire a rendőrkapitány mondja, hogy oda fognak menni, és az alosztályvezető megy a rendőrökkel.

2010. október 29-én 8 óra 50 perc és 9 óra 15 perc között a panaszossal szembeni rendőri intézkedésben résztvevő járőr és az ügyeletes között lezajlott rádióforgalmazás hanganyaga szerint a panaszos és „tanácsadója” priorálása megtörtént, mindkettőjük esetében nemleges (negatív) eredménnyel. A járőr továbbá ebben a beszélgetésben azt mondja az ügyeletesnek, hogy szóljon „a közlekedésnek, előállításhoz kell segítség”.

8.) A panaszos az előterjesztett panaszában megjelölt két személynek (önkormányzati képviselőket) a panaszolt rendőri intézkedéssel kapcsolatos tanúvallomása.

Az egyik önkormányzati képviselő tanúkénti meghallgatása során előadta, hogy az események régen történtek, ezért már alig emlékszik valamire. A tanú jelen volt, amikor a biztonsági őr odament a panaszos ismerősehez. A biztonsági őr viselkedésében semmi kirívót nem tapasztalt. Annyit hallott, hogy felszólította a férfit a terem elhagyására (emlékezete szerint ekkor párbeszéd alakult ki közöttük, valamint a panaszos között). A panaszos ismerőse a távozásra történő felszólításnak nem tett eleget.

A tanú akkor is jelen volt, amikor a rendőrség megérkezett a helyszínre. Viselkedésükben „semmi kirívót” nem tapasztalt. Emlékezete szerint a rendőrök is többször felszólították a panaszos ismerőst, hogy hagyja el a termet, aki azonban azoknak a felszólításoknak sem tett eleget. „Annál is inkább, mivel a panaszos és annak ismerőse összekötözték magukat gyorskötözővel.” Arra azonban a tanú már nem emlékszik, hogy az összekötözés konkrétan mikor történt – a rendőrök megérkezése előtt, után, vagy közben.

A polgármester a terembe érkezését követően szintén felszólította a panaszos ismerőst, hogy hagyja el a termet. Mivel az nem történt meg, a rendőrök kivezették a teremből a panaszost és ismerőst, „hiszen még mindig össze voltak kötözve”. A rendőrök felszólították a panaszost és ismerőst, hogy szedjék le magukról a gyorskötözőt (arra ugyanakkor nem emlékszik a tanú, hogy az arra irányuló felszólítás a teremben, a folyósón, vagy mindkét helyen történt meg). Emlékezete szerint a rendőrök megkérték a panaszost kint a folyósón, hogy „ne kapálózzon, mert nem akarják, hogy véletlenül megsérüljön a keze, amikor levágják róla a gyorskötözőt”.

III.

Az ismertetett bizonyítékok alapján a közigazgatási hatósági eljárás során vizsgált intézkedések vonatkozásában tényállásszerűen megállapítható, hogy a panaszolt rendőri intézkedést a Mohácsi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Alosztály r. százados vezetője kezdte meg, melynek biztosításában egy r. törzsőrmester járőrvezető, egy r. őrmester járőr vett részt, továbbá egy r. hallgató is jelen volt. A helyszínen később – az igazolásra történő felszólítást követően – a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője jelent meg, aki a rendőri intézkedést átvette és azt befejezte.

Megállapítható, hogy a rendőrség és a panaszos által is hivatkozott okok, - azaz a telefonon tett bejelentések - önmagukban megfelelő alapot nyújtottak a rendőrség helyszínen történő megjelenésére, arra, hogy az Rtv. 13. §-a szerint intézkedjenek – tájékozódjanak – a bejelentés alapján feltételezett, közbiztonságot, közrendet sértő cselekmény elleni rendőri fellépés érdekében.

A rendőrök a panaszossal nem intézkedtek, csupán párbeszédet folytattak, melynek során arra akartak a panaszosnak magyarázatot adni, hogy a „tanácsadóját” miért szólították fel a terem elhagyására. A panaszos a rendőrök megjelenését követően, Németh Imre védelmére kelve, folyamatosan beleszólt a rendőr és a „tanácsadója” közötti párbeszédbe. A rendőrök azt követően fogatosították intézkedést vele szemben, amikor tevélegesen lépett fel annak érdekében, hogy az intézkedés sikerét megghiúsítsa – hiszen magát a társához bilincselte – ezért a kapitányságvezetőnek az intézkedést ki kellett terjesztenie rá is.

A panaszos által előterjesztett konkrétan megfogalmazott kifogások kapcsán a következőket állapítottam meg:

1.) A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen megjelenő rendőrök az intézkedést megelőzően nem azonosították magukat.

Az intézkedés foganatosításának megkezdése előtt a rendőr azonosítására vonatkozó rendelkezéseket Rtv. 20. § (1) és (2) bekezdése¹ tartalmazza.

A rendőri intézkedés alakiságát a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése² foglalja írásba.

Megállapítható, hogy a r. százados az intézkedés során egyenruhában volt, azonosító jelvényét viselte, a névkitűzője szintén jól olvashatóan volt elhelyezve. Figyelemmel arra a tényre, hogy a panaszossal szemben – aki maga is mohácsi lakos volt – több alkalommal intézkedett, kétségkívül megállapítható, hogy a panaszos az intézkedő rendőrt név szerint ismerte. A fentieket támasztja alá az a tény is, hogy a panaszos a Panasztestülethez benyújtott beadványában név szerint jelöli meg a vele szemben intézkedő rendőrt. Az intézkedő rendőr az azonosításra előírt kötelezettségét ugyanakkor megszegte azzal, hogy az intézkedés megkezdése előtt nem mutatkozott be, mely kötelezettség a rendőr tekintetében egyébiránt abban az esetben is fennáll, ha – ahogyan a jelen esetben is történt – a rendőr és az intézkedés alá vont személy korábbról ismerik egymást. A panasznak e tekintetben helyt adok.

A panaszossal szembeni rendőri fellépés jogszerűségének vizsgálatakor az alábbiak kerültek megállapításra.

A rendőr feladatát a rendőri intézkedés foganatosítása időpontjában hatályos Rtv. 1. § (1) bekezdése³, valamint a 2. § (2) bekezdés a) és b) pontja⁴ határozza meg. A rendőri

¹ **Rtv. 20. § (1) bekezdés a) és b) pontja** szerint, „a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.”

(2) „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”

² **Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése** „a rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszakknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.”

³ **Rtv. 1. § (1) bek.**, A Magyar Köztársaság Rendőrségének (a továbbiakban: rendőrség) feladata a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés.

⁴ **Rtv. 2. § (2) bek.** A rendőrség a feladatának ellátása során

a) együttműködik az állami és a helyi önkormányzati szervekkel, a társadalmi és a gazdálkodó szervezetekkel, az állampolgárokkal és azok közösségeivel;

b) segítséget nyújt - jogszabályban meghatározott esetben - az állami és a helyi önkormányzati szervek hivatalos eljárásának zavartalan lefolytatásához;

feladatok ellátásának és az utasítások teljesítésének kötelezettségéről az Rtv. 11. § (1) bekezdése⁵, míg a rendőr intézkedési kötelezettségéről az Rtv. 13. § (1) bekezdése⁶ rendelkezik.

A rendőr intézkedési kötelezettségét a Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése⁷ szabályozza.

A rendelkezésre álló iratok egybevetésével megállapítható, hogy a rendőri fellépés indokát az szolgáltatotta, hogy a kérdéses napon két, azonos tartalmú telefonos bejelentés érkezett a rendőrség ügyeletére, illetve a város polgármestere mobiltelefonján hívta fel a rendőrkapitányság vezetőjét. Mindhárom telefonbeszélgetés olyan körülményre utalt, amelyek egyenként is indokoltá tették a rendőrök helyszínen történt megjelenését és intézkedését.

A rendőrség az intézkedés célját a rend helyreállításában jelölte meg. A Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője tájékoztató levelében korábban hivatkozott az Alkotmánybíróság 18/1993. (III. 19.) AB határozatára, mely alapján a mohácsi önkormányzat képviselő-testületének zavartalan működéséhez a polgármester jogosult volt a rendőrség segítségét kérni. Az ombudsman korábban hivatkozott és idézett, OBH 2952/2008. sz. jelentésében foglaltak szerint a rendőrség indokolt esetben köteles intézkedést foganatosítani az említett jog érvényesülésének biztosítása érdekében.

A rendőr intézkedési kötelezettségére vonatkozó jogalap a vonatkozó jogszabályok alapján rendelkezése állt, az intézkedés kezdeményezése álláspontom szerint jogszerű volt.

2.) A panaszos szerint az igazoltatás során személyi igazolványa mellett lakcímkártyáját is elkérte a r. százados, és a dokumentumok kikerültek látóköréből.

A panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés végrehajtása során az igazoltatás az Rtv. 29. §-ának (2) bekezdése⁸ értelmében jogszerű volt, mely szabályokat a Szolgálati Szabályzat 38. § (1) bekezdése⁹ és (2) bekezdése¹⁰ is rögzíti.

---

⁵ **Rtv. 11. § (1) bek.** *A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmességni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.*

⁶ **Rtv. 13. § (1) bek.,** *A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.*

⁷ **Szolgálati Szabályzat 3. § (1)** *Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.*

⁸**Rtv. 29. §-ának (2) bekezdése** *„az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető.”*

Az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat fentebb említett rendelkezései alapján a személyazonosságot elsősorban a személyazonosító igazolvány igazolja.

A személyi igazolvánnyal kapcsolatos jogszabályokat a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (továbbiakban: Szig. törvény) 5. § (8) bekezdése¹¹, a 29. §-ának (3) bekezdése¹², és a 29. § (4)¹³ bekezdése tartalmazza. A rendőrség által megküldött RK lap tartalmazza a panaszos személyes adatai mellett lakcímét; a r. százados utóbb készített jelentésében pedig azt nyilatkozta, hogy „mivel a szabálysértési eljáráshoz szükséges volt”, ezért RK lapon rögzítették a panaszos lakcímét is. A panaszos által rendelkezésére bocsátott hangfelvételen pedig egyértelműen hallható, hogy a rendőr mindkét okmányt elkéri a panaszostól (és az önkormányzati képviselőtől). A fentebb ismertetett törvényi rendelkezések alapján megállapítható, hogy a személyazonosság megállapításához nincs jogszabályi felhatalmazás a lakcímkártya elkérésére, ezért a lakcímkártya felmutatására az igazoltatott még az esetlegesen később lefolytatandó szabálysértési eljárásra hivatkozással sem kötelezhető. Ilyen esetben ugyanis a Szolgálati Szabályzat idézett rendelkezése alapján az igazoltatás helyét, idejét és okát kell rögzíteni.

A fenti indokok alapján a lakcímkártya elkérése és ez alapján a lakcím rögzítése jogszerűtlen és szakszerűtlen volt, mely miatt a panaszos ezen sérelmének helyt adok.

Az iratokból az is megállapítható, hogy az okmányok ellenőrzését végző rendőr csupán olyan távolságra hagyta el az üléstermet, hogy a panaszos a helyiségből a lekérdezést láthassa, azonban az ülésteremben folyamatban lévő önkormányzati ülést ne zavarja. Ez

---

⁹ **Szolgalati Szabályzat 38. §-a (1) bekezdése értelmében** „az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valóságos kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel. Felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körzeti információs rendszerben, illetőleg - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban.”

¹⁰ **Szolgalati Szabályzat 38. § (2) bekezdés alapján**, „az igazoltatás során meg kell állapítani a személy azonosságát, és az igazoltató lapon rögzíteni kell annak az igazoltatottnak az Rtv. 29. §-ának (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatásának helyét, idejét és okát, akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják.”

¹¹ **Szig. törvény 5. § (8) bek.** „a személyazonosító igazolvány olyan hatósági igazolvány, amely a polgár személyazonosságát és a törvényben meghatározott adatait közhitelűen igazolja.”

¹² **Szig. törvény 29. §-ának (3) bekezdése szerint**, „a személyazonosító igazolvány tartalmazza a polgár nevét, születési helyét és idejét, állampolgárságát, anyja nevét, nemét, arcképét, saját kezű aláírását (a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett személy törvényes képviselőjének aláírását), valamint a személyazonosító igazolvány okmányazonosítóját és érvényességi idejét.”

¹³ **Rtv. 29. § (4) bekezdés szerint**, „a polgár személyazonosságát – a személyazonosító igazolványon túl – az érvényes útlevél vagy a kártyaformátumú vezetői engedély igazolja. A személyazonosítás céljából – jogszabályban meghatározott kivételekkel – a polgár nem kötelezhető más okmány bemutatására.”

alapján a panaszos azon sérelme, mely szerint a látóteréből kikerültek az okmányok, miközben a rendőr az adatokat ellenőrizte, nem magalapozott.

3.) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a panaszjogról való tájékoztatási kötelezettségnek a rendőrök az intézkedésük során nem tettek eleget.

A panaszbeadvány szerint a panaszost panaszjogáról a rendőrkapitányság épületében tájékoztatták először, oly módon, hogy egy dokumentumot átadtak részére. A már korábban hivatkozott Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése alapján köteles a rendőr az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés nem tartalmaz információt a panaszjogról való kioktatás megtörténtéről. Az intézkedésben résztvevő rendőrök a jelentéseikben nem nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy a panasz lehetőségéről való tájékoztatás valóban megtörtént-e, és milyen formában. Az előállítás időtartamáról szóló igazoláson csak a Panasztestület elérhetősége – egyéb jogvédő szervezetekével együtt – szerepel. Semmilyen utalás nem szerepel viszont arra vonatkozóan, hogy a rendőri intézkedés elszenvetője – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti a Panasztestület vizsgálatát. A panaszos mint előállított személy jogairól és kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről szóló tájékoztató – amit a panaszos aláírt – azt tartalmazza, hogy az érintett „az előállítással szemben panasszal élhet, melyet szóban vagy írásban terjeszthet elő”. Az azonban úgyszintén hiányzik a dokumentumról, hogy mely szerv(ek)hez, milyen határidővel terjeszthető elő panasz.

A fentiek alapján – egyetértve a Panasztestület állásfoglalásával – ezen sérelemnek helyt adok.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület állásfoglalásában a panaszos igazoltatását jogszerűtlennek és indokolatlannak ítélte meg, mely miatt sérült a személyes adatok védelméhez fűződő joga, az indokolatlan előállítás és bilincs használata miatt a személyi szabadsághoz való jog és a testi épséghez való jog sérelmét állapította meg.

A Panasztestület az alábbi kifogások tekintetében képviselt álláspontjával a következő indokok alapján nem értek egyet.

4.) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr az igazoltatás során nem közölte annak okát és célját.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése¹⁴ szerint, illetve a már korábban hivatkozott

---

¹⁴**Rtv. 29. § (1) bek.** a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegeelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Rtv. 20. § (2) bekezdése¹⁵ értelmében a rendőr az intézkedés megkezdése előtt minden esetben köteles – nevéen, azonosító számán túlmenően – az intézkedés tényét és célját szóban közölni, valamint a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése¹⁶ a rendőr kötelességévé teszi, hogy a tervezett intézkedést és annak célját megjelölje.

A rendőri intézkedés indoka a három, egymástól független bejelentés volt, „a testületi ülés zavartalan lebonyolítása rendzavaró magatartások miatt akadályba ütközik, és a rendzavarás megszüntetésére az ülés vezetésére, így a rend fenntartására feljogosított polgármester nem rendelkezik eszközökkel”. Az intézkedés céljakét, „a rend helyreállítását” jelölte meg, vagyis „a testület képes legyen zavartalanul ellátni az Alkotmányból és az Önkormányzati törvényből adódó feladatait”.

Az intézkedés ténybeli indokaként a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy az említett telefonon tett bejelentések alapján, „figyelemmel a bejelentett cselekmény közérdeklődésre számot tartó voltára, valamint arra a tényre, hogy a bejelentés alapján a fennálló jogi helyzet nagyobb szakértelmet igényel”, a kapitányságvezető a rendőrfőkapitánytól kívül utasítást adott a r. százados alosztályvezetőnek, hogy „tájékoztadjon a helyszínen és vezesse le a szükséges intézkedést”. A rendelkezésre álló adatok szerint a r. százados a napszaknak megfelelő köszönést követően kezdte meg az általa korábbról név szerint ismert személyekkel szemben az intézkedést. A rendőr az intézkedés során közölte annak célját, vagyis a panaszos „tanácsadójának” elmondta, hogy „a polgármester nyilatkozata szerint zavarja a képviselő-testület ülését és ezért megkérte az intézkedés alá vont személyt a terem elhagyására”. A r. százados „az intézkedést határozott, emelt hangnemben, de nem kiabálva hajtotta végre, tekintettel arra, hogy az intézkedés alá vont személy folyamatosan a szavába vágott”. Ismerőse a többszöri rendőri felszólításnak sem tett eleget.

Az eljárás ezen szakaszába, vagyis a „tanácsadójával” szembeni rendőri intézkedésbe avatkozott be a panaszos, aki közölte, hogy ő a Jobbik Magyarországért Mozgalom és Párt mohácsi szervezetének elnöke, a párt önkormányzati képviselője. Kijelentette, hogy a férfi az ő „tanácsadójaként” van jelen a testületi ülésen.

Az ülést vezető polgármester az intézkedő rendőrrel egyértelműen közölte, hogy ezt „Mohács Város önkormányzatának SZMSZ-e nem teszi lehetővé”, és ismételt felkérte az intézkedőket a férfi teremből történő eltávolítására, ezért a r. százados az intézkedés folytatásáról döntött.

A kapitányságvezető véleménye szerint, miután kétségtelenné vált az intézkedés alá vont személy, illetve az akkor **még intézkedés alá nem vont, de jelen lévő panaszos számára**, hogy az intézkedés alá vont személyt a rendzavarás megszüntetése érdekében a teremből el fogják távolítani, a panaszos egy műanyag gyorskötözővel összekötötte csuklóját az intézkedés alá vont személy csuklójával. Mindkét személy már a tanácssterembe történő megjelenésekor gyorskötözőt tartott magánál, ezért vélhetően tudatosan készült az ülés ilyen módon történő megzavarására.

¹⁵ **Rtv. 20. § (2) bekezdés** „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevéen, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”

¹⁶ **Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bek.** „A rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

Tekintettel a panaszos képviselői jogállására, a rendkívüli esemény miatt a r. százados telefonon azonnal jelentést tett a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője részére, aki személyesen jelent meg a helyszínen és átvette az intézkedést.

Az intézkedése megkezdésekor a kapitányságvezető meghallgatta a polgármestert, aki elmondta, hogy már a testületi ülés megkezdése előtt részére több képviselő jelezte, hogy a panaszos társának magatartása miatt nem képes képviselői munkáját zavartalanul ellátni. A panaszos társa – a polgármester és a kapitányságvezető által szóban meghallgatott képviselők nyilatkozata alapján – „»mocskolódo« szórólapokat helyezett el a képviselők asztalán, egyik képviselő lelkiismeretére tett megjegyzéseket”. A polgármester a kapitányságvezető kérdésére egyértelműen kijelentette, hogy a panaszos „tanácsadójának” magatartása „olyan mértékben zavarja a Testület működését, hogy képtelenek a munkájukat ellátni”, és mivel neki „egyéb eszköze a rend helyreállítására nincs, a rendőrség intézkedését kérte.

A polgármester elmondta azt is, hogy az intézkedés hiányában – különös tekintettel arra, hogy a panaszos és társa is szándékosan készült a testületi ülés ilyen módon történő megzavarására, egyértelmű provokációt követettek el, mivel mindkettőjük gyorskötözővel jelent meg az ülésen – nem tartja kizártnak, hogy a későbbi testületi ülések lebonyolítása is ellehetetlenül.

A rendőrkapitánynak az volt az álláspontja, hogy ha „az ülés vezetésére feljogosított polgármester úgy ítéli meg, hogy a panaszos „tanácsadója” a teremben rendzavaró magatartást tanúsított, és emiatt a polgármester rendőri segítséget kér – hiszen kimerítve a jogszabályokból adódó lehetőségeit, nem képes a képviselő-testület ülésének zavartalan lebonyolítására – a rendőrségnek nincs lehetősége mérlegelni a rendzavarás mértékét vagy súlyát.

A rendőri intézkedéshez köthető mérlegelés során különös súllyal került latba az a körülmény, hogy a panaszos a Jobbik Magyarországért Mozgalom és Párt helyi elnökeként a képviselő-testület tagja, és e sajátos jogállásából adódóan a kapitányságvezető törekedett arra, hogy elkerülje a személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedés elrendelését.

Mérlegelni kellett ugyanakkor a kapitányságvezetőnek azt is, hogy a panaszos jogszerű eljárásában akadályozta, egész magatartása arra irányult, hogy a panaszos „tanácsadójával” szemben megkezdett intézkedést ne tudja befejezni, attól elálljon. Ennek érdekében a panaszos azt is kijelentette, hogy kapitányként ez volt az utolsó intézkedése. **Miután a panaszos tevélegesen lépett fel annak érdekében, hogy az intézkedés sikerét meghiúsítsa – hiszen magát a társához kötözte – a kapitányságvezetőnek az intézkedést ki kellett terjesztenie rá is.** Mindkettőjüket felszólította, hogy a műanyag gyorskötözőt oldják ki, és a panaszos társa hagyja el a termet. A felszólítástól mindketten kategorikusan elzárkóztak, az intézkedés során folyamatosan a kapitányságvezető szavába vágtak. Mindkettőjüket ismételten felszólította rendzavaró magatartásuk megszüntetésére, a gyorskötöző eloldására és közölte, hogy magatartásukkal megvalósítják az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 40/A. §-ának (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése törvényi tényállását. Tájékoztatta az intézkedés alá vont személyeket, hogy amennyiben a szabálysértést a felszólítása ellenére továbbfolytatják, az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján az előállításukról fog intézkedni. Az ismételt felszólításra mindkét személy úgy nyilatkozott, hogy nem hajlandóak alávetni magukat a rendőri intézkedésnek, nem oldják el a kötözőt, és a panaszos nem távozik a teremből.

A rendőrkapitány ezen körülmények miatt döntött mindkét személy előállításáról, melyet közölt velük, majd utasította az alosztályvezetőt, hogy a gyorskötözőt vágja el és a két személyt a Mohácsi Rendőrkapitányságra állítsa elő.

Összefoglalva megállapítható, hogy a panaszos intézkedés alá vonására, igazoltatására akkor került sor, amikor panaszos egy műanyag gyorskötözővel magát az intézkedés alá vont Németh Imre mohácsi lakoshoz „bilincselte”, vagyis a verbalitáson túl tevőlegesen is akadályozta a rendőri intézkedést. A panaszost az intézkedő rendőrök több alkalommal felszólították, hogy oldja el a gyorskötözőt és ne akadályozza a rendőri intézkedést, ennek azonban nem tett eleget. Ez a körülmény kellő alapot teremtett arra, hogy rendőrhatóság intézkedés alá vonja. Tekintettel arra, hogy a panaszos a rendőri felszólításnak nem tett eleget, így ezzel elkövette a Szabs. Rendelet 40/A. §. –ba¹⁷ ütköző **jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést**, ami alapot szolgáltatott nevezett igazoltatására. A szabálysértés elkövetésének tényét az intézkedést foganatosító Mohácsi Rendőrkapitányság vezetője a panaszossal közölte.

A fentiek alapján megállapítható, hogy nevezett ezen sérelme nem megalapozott, a rendőri intézkedés e tekintetben jogszerű volt.

5.) A panaszos az előállítást és a bilincs használatát is sérelmezte.

Az előállítás foganatosítása az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja¹⁸ alapján jogszerű volt.

Az előállítást megelőzően a panaszos ruházat átvizsgálására az Rtv. 29. § (6) bekezdés¹⁹ és az Rtv. 31. § (1) bekezdés²⁰ adott jogalapot.

Az Rtv. 47. § értelmében²¹ a testi kényszer alkalmazása, míg az Rtv. 48. § d) pontja²² szerint az ellenszegülés megtörése céljából - a Szolgálati Szabályzat 60. § (1) bekezdés d) pontja²³ alapján történő - bilincs használata jogszerű, míg

---

¹⁷ **Szabs. Rendelet 40/A. § (1)** Aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

¹⁸ **Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja** szerint, a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

¹⁹ **Az Rtv. 29. § (6) bekezdés** szerint, a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

²⁰ **Rtv. 31. § (1) bekezdés** alapján, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja

²¹ **Rtv. 47. §** alapján, a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

²² **Rtv. 48. § d) pontja** szerint, a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy ellenszegülésének megtörésére.

²³ **Szolgálati Szabályzat 60. § (1) bekezdés d) pontja** szerint, bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt: akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg.

a Szolgálati Szabályzat 60. § (4) bekezdése b) pontja²⁴ alapján szakszerű volt.

A rendelkezésre álló rendőri jelentésekből megállapítható, hogy panaszos többszöri felszólításra sem volt hajlandó a gyorskötözőt eloldani, vagyis a rendőri felszólítást végrehajtva, a rendőri intézkedésnek engedelmessé válni. Ezért a panaszos előállítása a hivatkozott törvényi felhatalmazás alapján megfelelő joggal történt meg.

A városi rendőrkapitánynak mérlegelnie kellett, hogy a panaszos a jogszerű eljárás során akadályozta a rendőri intézkedést, hiszen egész magatartása arra irányult, hogy a Németh Imre mohácsi lakossal szemben megkezdett intézkedést ne lehessen befejezni, attól a kapitányságvezető álljon el. Ennek érdekében a panaszos kijelentette, hogy az „intézkedése kapitányként az utolsó intézkedés volt”.

A fentiek okán a kapitányságvezetőnek nem volt lehetősége elkerülni a személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedést nevezett személlyel szemben sem, ha a megkezdett intézkedést eredményesen be kívánta fejezni.

Ebből kifolyólag véleményem szerint az intézkedés a jogszerűségeen túl szakszerű és arányos is volt.

A ruházatátvizsgálás jogszerűségét vizsgálva megállapítható, hogy az Rtv. 29. § (6) bekezdése²⁵ alapján, szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt végzett ruházatátvizsgálás jog- és szakszerű volt.

Szem előtt tartva egyébként azt a körülményt, hogy a panaszos és ismerőse nyilvánvalóan készültek a képviselő-testületi ülés megzavarására – ezt igazolja, hogy ott műanyag gyorskötözővel jelentek meg – értelemszerűen készülhettek a velük szemben végrehajtandó rendőri intézkedésre is, így esetlegesen testi épségre veszélyes eszközt is vihettek magukkal.

Mindezek okán, éppen a ruházatátvizsgálás elmaradása eredményezett volna szakszerűtlen rendőri intézkedést, hiszen ezáltal az intézkedő rendőrök saját testi épségüket tették volna ki veszélynek.

A testi kényszer alkalmazása az Rtv. 47.§-a²⁶ szerint jogszerű volt.

A Szolgálati Szabályzat 58. §-ának (2) bekezdése²⁷ meghatározza, hogy mit kell ellenszegülésnek értékelni.

---

²⁴ *Szolgálati Szabályzat 60. § (4) bekezdése b) pontja alapján a bilincselés módjai: kezek előre, illetve hátra bilincselése.*

²⁵ *Rtv. 29. § (6) bekezdése „A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.”*

²⁶ *Rtv. 47. §-a „A rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”*

²⁷ *Szolgálati Szabályzat 58. § (2) bekezdés „A kényszerítő eszközök alkalmazása során ellenszegülésnek kell tekinteni azt a célzatos, fizikai erőfelfejtással járó tevékenységet, amely a rendőrt jogszerű intézkedésének megkezdésében, folytatásában vagy befejezésében akadályozza, így különösen, ha valaki élet, testi épség elleni fenyegetéssel vagy fizikai erőszakkal akadályozza, hogy a rendőr valahová belépjen, valahol tartózkodjon, valahonnan távozzon, valakit személyes szabadságában korlátozzon, illetőleg valakivel szemben intézkedést fogantosszon.”*

Jelen esetben tehát azzal, hogy a panaszos az intézkedés alá vont ismerőséhez „bilincselte magát”, egy műanyag gyorskötözővel, erőszakkal akadályozta a utóbbival szembeni rendőri intézkedést, különösen akkor, amikor döntés született nevezett személyes szabadságában történő korlátozásáról, előállításáról, vagyis a „tanácsadó” előállítását, fizikai okok miatt nem lehetett máshogy végrehajtani, csak a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszerrel.

Ugyanezen indokok állapíthatóak meg, amikor nevezettel szemben bilincs alkalmazására került sor, hiszen a panaszos tevőlegesen ellenállt a rendőri intézkedésnek, így annak megtörése érdekében a bilincs alkalmazása is jogszerű volt.

A bilincs alkalmazásának jogi alapját az Rtv. 48. § d) pontja²⁸ adta, és annak módját a Szolgálati Szabályzat 60. § (4) bekezdés b) pontja²⁹ tette lehetővé.

6.) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során a gyorskötöző levágásakor a rendőr megsértette a kezét.

A panaszos a Panasztestülethez eljuttatott beadványában előadta, hogy a műanyag gyorskötöző rendőr általi szétvágása során a kezén sérülést szenvedett, mely miatt, - a sérülés ellátása érdekében - azonnal intézkedés történt nevezett orvosi vizsgálatára.

Az intézkedés megkezdését követően kb. 40 perc múlva a kapitányságvezető, aki a további intézkedést átvette, majd utasította a r. századosot, hogy a műanyagkötözőt vágja le, és ezzel elválasztotta a panaszost és ismerősét egymástól. Ezután a két személyt megbilincseltek, ruházatukat átvizsgálták, majd előállították a Mohácsi Rendőrkapitányságra.

A panaszos kb. egy órával az előállítását követően jelezte a r. századosnak, hogy sérülése keletkezett. Megmutatta bal kezének tenyerét, ahol a hüvelyk- és mutatóujja közötti területen egy hámsérülést lehetett látni. Az alosztályvezető kérdésére, hogy azt mikor szerezte, az volt a válasza, hogy a rendőr szúrta meg, amikor elvágta a kötöző zsinórt. A r. százados intézkedett az orvosi vizsgálatról, amelynek során a képviselőnek további panaszai is voltak, mellkasi fájdalmakra panaszkodott. Az elkészült kórlap alapján a vizsgálatot végző orvos 8 napon belül gyógyuló szúrt sérülést állapított meg. A további panaszokkal kapcsolatban akut szív táji megbetegedés nem volt igazolható. A r. százados a kötözőzsinórokat saját késével vágta el úgy, hogy közben a többi rendőr fogta a panaszos és a képviselő kezét a csuklójuknál. A rendőr százados a kés élét maga felé fordítva a csuklókon lévő kötözőt összefogó közös kötözőt egy határozott lefelé, - saját irányába - történő húzó mozdulattal vágta el. Eközben senkinek nem okozott sérülést.

A panaszost az orvosi vizsgálatot követően visszaszállították a Mohácsi Rendőrkapitányságra, majd 13 óra 10 perckor szabadon bocsátották. A panaszos az intézkedéssel szemben panaszt jelentett be.

Az orvosi ellátás során készült dokumentáció szerint „bal kezén a hüvelyk és mutatóujj közötti területen, felületes, 3 mm-es a bőrön éppen áthatoló szúrt sérülést”, tárt fel a vizsgálat. A gyorskötöző szétvágását végző rendőr százados, ennek körülményeiről úgy nyilatkozott, hogy „ egy határozott felfele, saját irányába történő húzó mozdulattal vágta el a kötözőt, melynek során senkinek nem okozott sérülést,.. A gyorskötözőt a panaszos maga helyezte el

---

²⁸ *Rtv. 48. § d) pontja* „A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy ellenszegülésének megtörésére.”

²⁹ *Szolgálati Szabályzat 60. § (1) bekezdés d) pontja* „Bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt: akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,”

a csuklóján, majd ezt követően – a többszöri felszólítás ellenére – azt nem távolította el. Ennek következtében állt elő az a speciális helyzet, hogy az időközben megkezdett rendőri intézkedés eredményes befejezése érdekében ezt az eszközt a rendőrnek kellett eltávolítania. A rendőri jelentés adatai alapján tényszerűen megállapítható, hogy szándékos sérülés okozása nem történt, csupán – a gyorskötöző speciális jellege, így adott esetben feszessége miatt – az elvágásakor a kés minimálisan érintkezhetett a panaszos kezén lévő bőrfelülettel, ami a hámsérülést okozhatta. Ennek kétséget kizáró módon történő megállapítása az eljárás során sem volt lehetséges, mivel a rendőri jelentés és a panaszos által előadottak közötti ellentmondás nem volt feloldható, továbbá a csekély mértékű sérülés, jellege miatt, nem zárható ki az sem, hogy az esetleg korábban keletkezett.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése³⁰, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein³¹ alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (1) bek., 2. § (1) bek. A) és b) pontja, 11. § (1) bek., 13. § (1) bek., 20. § (1) bek. a) és b) pontja (2) bek., 29. § (1)-(4), és (6) bek., 33. § (2) bek. f) pontja, (3) bek., 31. § (1) bekezdés, 47. § , 48. § d) pontja, 93/A. § (7) és (9) bekezdései, 97. § (1) bekezdés b) pontja;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bek., 4. § , 38. § (1) és (2) bek., , 60. § (1) bek. d) pontja, (4) bek. b) pontja,
  - Szig. törvény 5. § (8) bek.,
  - Szabs. Rendelet 40/A. §,

Budapest, 2011. május ,, ,,,

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány

³⁰ Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint: „*Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.*”

³¹ Rtv. 93/A. §-a szerint: „*(6) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.*

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”